EUROOPAN
KOMISSIO

Bryssel 1.12.2016
COM(2016) 758 final

2016/0374 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien arvonlisäverokantojen osalta

{SWD(2016) 392 final}
{SWD(2016) 393 final}

PERUSTELUT

1. EHDOTUKSEN TAUSTA

• Ehdotuksen perustelut ja tavoitteet

Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin (jäljempänä ”alv-direktiivi”) mukaan sähköisesti suoritettavat palvelut, mukaan lukien sähköisesti luovutettavat julkaisut (jäljempänä ”sähköiset julkaisut”) on verotettava soveltamalla yleistä alv-kantaa (vähintään 15 %). Toisaalta jäsenvaltiot voivat soveltaa kaikenlaisella fyysisellä alustalla oleviin julkaisuihin alennettua alv-kantaa (vähintään 5 %), ja eräille jäsenvaltioille on myönnetty mahdollisuus jatkaa tätäkin alhaisemman alv-kannan soveltamista (poikkeuksellisen alhaiset alv-kannat), mukaan lukien eräitä painettuja julkaisuja koskevat vapautukset, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen (ns. nollaverokannat).

Alv-direktiivin mukaan jäsenvaltiot eivät voi soveltaa samoja alv-kantoja sähköisiin julkaisuihin kuin mitä ne tällä hetkellä soveltavat fyysisiin julkaisuihin, minkä vuoksi sähköisten julkaisujen alv-kohtelu on huomattavasti epäedullisempi useimmissa jäsenvaltioissa. Vaikka painettujen julkaisujen ja sähköisten julkaisujen muoto poikkeavat toisistaan, niiden kuluttajille tarjottava sisältö on sama.

Uudet suoritus- ja luovutuspaikkaa koskevat säännöt tulivat voimaan 1. tammikuuta 2015. Siitä alkaen sähköisesti suoritettavien palvelujen ja varsinkaan sähköisesti luovutettavien julkaisujen alv-kantojen ei ole tarvinnut olla yhdenmukaiset. Uusien sääntöjen mukaan alv kannetaan hankkijan sijoittautumispaikassa, minkä vuoksi luovuttajat eivät saa enää mitään etua siitä, että ne ovat sijoittautuneet alhaisimpia alv-kantoja soveltaviin jäsenvaltioihin.

Kuten arvonlisäverotusta koskevassa komission toimintasuunnitelmassa[1] todetaan, nykyisissä alv-kantoja koskevissa säännöissä ei oteta täysin huomioon sähköisten kirjojen ja lehtien teknistä ja taloudellista kehitystä. Sähköisessä kaupassa sovellettavan alv:n uudenaikaistaminen on myös yksi digitaalisten sisämarkkinoiden strategian[2] keskeisistä tavoitteista.

Neuvosto kehotti arvonlisäverotusta koskevasta toimintasuunnitelmasta 25. toukokuuta 2016 antamissaan päätelmissä komissiota antamaan digitaalisia sisämarkkinoita koskevien aloitteiden yhteydessä vuoden 2016 loppuun mennessä lainsäädäntöehdotuksen, johon sisällytetään sähköisten julkaisujen alv-kantoja koskevat säännökset.

Komissio ehdottaa neuvoston päätelmien ja arvonlisäverotusta koskevassa vuoden 2016 toimintasuunnitelmassaan antamansa sitoumuksen mukaisesti, että kaikille jäsenvaltioille annettaisiin mahdollisuus soveltaa samoja alv-kantoja sähköisesti luovutettaviin julkaisuihin kuin mitä jäsenvaltioissa tällä hetkellä sovelletaan painettuihin julkaisuihin (mukaan lukien alennetut ja poikkeuksellisen alhaiset alv-kannat sekä nollaverokannat).

---

[1] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle arvonlisäveroa koskevasta toimintasuunnitelmasta ”Kohti EU:n yhtenäistä arvonlisäveroaluetta – aika tehdä päätöksiä” (COM(2016)148 final, 7.4.2016).

[2] Komission tiedonanto Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle ”Digitaalisten sisämarkkinoiden strategia Euroopalle” (COM(2015) 192 final, 6.5.2015).

- **Yhdenmukaisuus muiden alaa koskevien politiikkojen säännösten kanssa**

Ehdotus on yhdenmukainen arvonlisäverotusta koskevassa toimintasuunnitelmassa ilmoitetun pyrkimyksen kanssa, jonka mukaan vuonna 2017 olisi annettava lainsäädäntöehdotus, jolla lisätään jäsenvaltioiden vapautta vahvistaa alv-kannat määräpaikkaan perustuvassa lopullisessa alv-järjestelmässä.

- **Yhdenmukaisuus unionin muiden politiikkojen kanssa**

Ehdotus on yhdenmukainen komission digitaalisten sisämarkkinoiden strategian kanssa.

2. OIKEUSPERUSTA, TOISSIJAISUUSPERIAATE JA SUHTEELLISUUSPERIAATE

- **Oikeusperusta**

Ehdotus perustuu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 113 artiklaan. Kyseisen artiklan mukaan neuvosto antaa yksimielisesti erityisessä lainsäätämisjärjestyksessä sekä Euroopan parlamenttia ja talous- ja sosiaalikomiteaa kuultuaan säännökset jäsenvaltioiden sääntöjen yhdenmukaistamisesta välillisen verotuksen alalla.

- **Toissijaisuusperiaate (jaetun toimivallan osalta)**

Jäsenvaltioiden on noudatettava alv-direktiiviä, joka estää niitä soveltamasta sähköisiin julkaisuihin samoja alv-kantoja kuin mitä ne tällä hetkellä soveltavat painettuihin julkaisuihin. Direktiiviä muuttava EU:n lainsäädäntöaloite on välttämätön tämän ongelman ratkaisemiseksi. Euroopan unionin tuomioistuin vahvisti tämän 5. maaliskuuta 2015 asioissa C-479/13 ja C-502/13 antamissaan tuomioissa, joissa se ilmoitti selkeästi, etteivät jäsenvaltiot pysty soveltamaan alennettua alv-kantaa sähköisiin kirjoihin nykyisen alv-direktiivin nojalla.

- **Suhteellisuusperiaate**

Ehdotuksen katsotaan olevan suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska siinä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen perussopimusten tavoitteiden ja erityisesti sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan saavuttamiseksi. Sähköisten julkaisujen alv-kantojen vahvistaminen ja rajoittaminen kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan. Aloitteella ei velvoiteta jäsenvaltioita muuttamaan tällä hetkellä soveltamiaan alv-kantoja, vaan sillä vain poistetaan jäsenvaltioihin sovelletut rajoitukset vahvistaa julkaisujen alv-kannat.

- **Toimintatavan valinta**

Voimassa olevaa direktiiviä on muutettava direktiivillä.

3. JÄLKIARVIOINTIEN, SIDOSRYHMIEN KUULEMISTEN JA VAIKUTUSTENARVIOINTIEN TULOKSET

- **Sidosryhmien kuuleminen**

Avoin julkinen kuuleminen järjestettiin kahdeksan viikon ajan 25.7.–19.9.2016. Kuulemisella oli kaksi pääasiallista tavoitetta. Ensimmäinen tavoite oli saada monenlaisten sidosryhmien näkemykset komission sitoumuksesta, jonka mukaan jäsenvaltioille olisi annettava oikeus soveltaa alennettuja alv-kantoja sähköisiin julkaisuihin. Toinen tavoite oli antaa sidosryhmille mahdollisuus esittää kantansa sellaisten sähköisten julkaisujen sopivimmista määritelmistä, joihin alennettua alv-kantaa voitaisiin soveltaa.

Komissio sai verkkokyselyyn 858 vastausta lukijoilta (50 %), yrityksiltä (16 %), organisaatioilta (14 %), kirjailijoilta (12 %) sekä viranomaisilta, tutkijoilta ja kirjastoilta (8 %). Tämän lisäksi se sai neljä vastausta sähköpostitse. Suurin osa vastauksista ei poikennut merkittävästi toisistaan eri vastaajaryhmien ja vastaajien sijaintijäsenvaltioiden välillä. Peräti 94 % vastaajista oli samaa mieltä siitä, että jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa alennettua alv-kantaa sähköisiin kirjoihin. Lisäksi 88 % näistä vastaajista katsoi, että jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa alennettua alv-kantaa myös sähköisiin sanoma- ja aikakauslehtiin. Vastaajista 45 % katsoi, ettei painettuihin julkaisuihin tällä hetkellä sovellettavia poikkeuksellisen alhaisia alv-kantoja (alle 5 %) ja nollaverokantoja tulisi poistaa, ja 90 % näistä vastaajista oli sitä mieltä, että kaikkien jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa tällaisia poikkeuksellisen alhaisia alv-kantoja ja nollaverokantoja painettujen julkaisujen lisäksi myös sähköisiin julkaisuihin. Vastaajien mielipiteet jakautuivat karkeasti ottaen tasan sen suhteen, millaisia vaikutuksia olisi sähköisten julkaisujen alv-kantojen alentamisella. Jotkut uskoivat, että alv:n alennus siirrettäisiin suoraan kuluttajille ja toiset puolestaan, että tämä tapahtuisi vain osittain. Jälkimmäisessä tapauksessa kustantajien katetuotto lisääntyisi. Valtaosa sidosryhmistä oletti, että tällaisessa tilanteessa kustannusala investoisi kirjojen osalta uuden sisällön tuottamiseen. Sama tapahtuisi myös sanoma- ja aikakauslehtien osalta, jolloin ala olisi vähemmän riippuvainen mainostuloista.

Kuulemisessa vahvistettiin myös, että julkaisujen määritelmän on oltava unionin lainsäädännössä riittävän laaja ja vankka, jotta se kattaisi myös tulevan teknologisen kehityksen. Vastaajista 59 % totesi, ettei kirjoille, sanomalehdille tai aikakauslehdille tarvitse vahvistaa yhdenmukaista määritelmää EU:n tasolla.

- **Vaikutustenarviointi**

Sääntelyntarkastelulautakunta on tarkastellut tämän ehdotuksen mukana olevaa vaikutustenarviointia. Lautakunta antoi ensin kielteisen lausunnon, mutta tarkistuksen jälkeen se antoi viimein 11. marraskuuta 2016 myönteisen lausunnon tietyin varaumin[3]. Lopullisessa vaikutustenarvioinnissa on otettu huomioon kaikki lautakunnan suositukset. Vaikutustenarviointia koskevan komission yksiköiden valmisteluasiakirjan liitteessä 1 on yksityiskohtainen selvitys siitä, miten suositukset on otettu huomioon.

Vaikutustenarvioinnissa tarkastellaan perusskenaariota ja kahta toimintavaihtoehtoa sekä niiden vaikutuksia. Vaihtoehdossa 1 jäsenvaltiot voisivat soveltaa alennettua alv-kantaa julkaisujen luovutuksiin riippumatta siitä, ovatko ne fyysisellä alustalla vai onko ne suoritettu sähköisesti. Vaihtoehdossa 2 jäsenvaltiot voisivat lisäksi soveltaa sekä fyysisellä alustalla olevien että sähköisten julkaisujen luovutuksiin nykyistä vähimmäisarvoa (5 %) alhaisempaa alv-kantaa tai myöntää niille vapautuksia, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen.

Nämä molemmat vaihtoehdot ovat parempia kuin perusskenaario (ei muutoksia nykyisiin sääntöihin), koska ne täyttävät tämän kohdennetun aloitteen tavoitteen. Vaihtoehdossa 1 sähköisten julkaisujen alv-kannat voitaisiin yhdenmukaistaa painettuihin julkaisuihin tällä hetkellä sovellettavien alv-kantojen kanssa 19 jäsenvaltiossa, kun taas vaihtoehdossa 2 tämä voitaisiin tehdä kaikissa 28 jäsenvaltiossa.

Vaihtoehdossa 2 on myös se hyvä puoli, että se on täysin arvonlisäverotusta koskevan toimintasuunnitelman mukainen siinä, että tällä hetkellä ainoastaan muutamien jäsenvaltioiden sovellettavissa olevat poikkeukset (poikkeuksellisen alhaiset alv-kannat ja

[3] SEC(2016) 493.

nollaverokannat) myönnettäisiin kaikille jäsenvaltioille lopullisessa alv-järjestelmässä. Sen vuoksi vaihtoehto 2 katsottiin parhaimmaksi. Arvioiden mukaan tämä vaihtoehto vähentää jäsenvaltioiden vuosittaisia alv-tuloja enintään 4,7 miljardia euroa vuoteen 2021 mennessä, jos kaikki jäsenvaltiot päättäisivät soveltaa nykyisiä alv-kantoja sekä painettuihin että sähköisiin julkaisuihin.

Ehdotus ei vähennä yritysten hallinnollista rasitusta eikä jäsenvaltioiden kantamiskustannuksia. Hallinnolliset kustannukset voivat lisääntyä siirryttäessä sähköisten julkaisujen osalta yksinkertaisemmasta yleisestä alv-kannasta järjestelmään, jossa alv-kannat vaihtelevat enemmän. Toisaalta sellaisten liiketoimien verotus voi helpottua, jossa painettu julkaisu luovutetaan niputettuna sähköisen julkaisun kanssa.

4. TALOUSARVIOVAIKUTUKSET

Ehdotuksella ei ole kielteisiä vaikutuksia EU:n talousarvioon, koska jäsenvaltioissa sovellettavilla alv-kannoilla ei ole vaikutusta alv:sta kertyvien omien varojen laskentaan.

5. LISÄTIEDOT

- **Toteuttamissuunnitelmat, seuranta, arviointi ja raportointijärjestelyt**

Alv-direktiivin asianmukaista soveltamista on seurattava. Tämän lisäksi EU:n tason seuranta tapahtuu tarkastelemalla säännöllisesti alennettujen alv-kantojen soveltamisalaa alv-direktiivin 100 artiklan mukaisesti ja keräämällä tietoja kussakin jäsenvaltiossa sovellettavista alv-kannoista, jotka komissio julkaisee asiakirjassa ”Euroopan unionissa sovellettavat arvonlisäverokannat”[4].

- **Selittävät asiakirjat (direktiivien osalta)**

Tämän ehdotuksen säännösten saattamisesta osaksi kansallista lainsäädäntöä ei tarvita selittäviä asiakirjoja.

- **Ehdotukseen sisältyvien säännösten yksityiskohtaiset selitykset**

Jotta jäsenvaltiot voisivat yhdenmukaistaa sähköisten julkaisujen alv-kohtelun painettujen ja kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla olevien julkaisujen alv-kohtelun kanssa, alv-direktiiviin on tehtävä seuraavat kolme muutosta:

1. Liitteen III muuttaminen

Liitteessä III olevan 6 kohdan viittaukset ”kaikenlaisiin fyysisiin alustoihin” ja erityisiin painettujen julkaisujen muotoihin ”(esitteet, lehtiset ja vastaavat painotuotteet, lasten kuva-, piirustus- tai värityskirjat, nuottikirjat tai käsikirjoitukset, hydrografiset ja muut kartat)” poistetaan ja siihen lisätään ilmaisu ”eikä kokonaan tai pääasiassa musiikki- tai videosisältöä sisältävien julkaisujen luovutus”.

2. 98 artiklan muuttaminen

Nykyisen direktiivin nojalla kaikki sähköisesti suoritettavat palvelut on verotettava soveltaen yleistä alv-kantaa. Siihen on nyt lisätty sähköisesti luovutettavia julkaisuja koskeva poikkeus.

[4] https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/docs/body/vat_rates_en.pdf

3. 99 artiklan muuttaminen

Alv-direktiivin 99 artiklaan on lisätty 3 kohta, jotta jäsenvaltiot voivat soveltaa kyseisessä artiklassa säädettyä vähimmäisarvoa alhaisempia alennettuja alv-kantoja tai myöntää liitteessä III olevassa 6 kohdassa tarkoitetuille tavaroille ja palveluille vapautuksia, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen.

Jotta alv-direktiivin soveltamisala kattaisi myös sähköiset julkaisut, siitä on poistettu viittaukset muotoon ja siinä viitataan yleisesti kirjoihin, sanomalehtiin ja aikakauslehtiin. Jäsenvaltiot voivat edelleen rajoittaa alennettujen alv-kantojen soveltamisalan vain tiettyihin kirjoihin, sanomalehtiin ja aikakauslehtiin esim. jättämällä tietyn muodon tai sisällön soveltamisalan ulkopuolelle.

Puhtaan musiikki- ja videosisällön luovutuksiin sovellettaisiin jatkossakin yleistä alv-kantaa. Tämä koskisi myös julkaisuja, joissa on pääasiassa musiikki- ja videosisältöä. Jäsenvaltiot voisivat oman harkintansa mukaan määrittää ilmaisun ”pääasiassa” kansallisessa alv-lainsäädännössään. Tämä ratkaisu mahdollistaisi myös sen, että jäsenvaltiot voivat edelleen soveltaa alennettua alv-kantaa näkövammaisille tarkoitettuihin äänikirjoihin, -sanomalehtiin ja -aikakauslehtiin.

Tämä ehdotus ei sisällä EU:n tasolla annettavaa kirjan, sanomalehden ja aikakauslehden määritelmää. Sähköiset julkaisut on nopeasti kehittyvä ala, minkä vuoksi kirjan, sanomalehden ja aikakauslehden määritelmä saattaa vanhentua nopeasti. Koska veroja koskeva EU:n lainsäädäntö edellyttää yksimielisyyttä, jäsenvaltiot voivat tavallisesti mukauttaa sääntöjä tuleviin tarpeisiin nopeammin kuin mitä EU:n tasolla voitaisiin tehdä.

Kolmannessa alv-direktiivin muutoksessa on otettu huomioon se, että useille jäsenvaltioille on myönnetty poikkeuksia ja ne soveltavat siten tiettyihin painettuihin julkaisuihin poikkeuksellisen alhaista alv-kantaa (mukaan lukien nollaverokanta). Mahdollisuus soveltaa nykyistä vähimmäisarvoa (5 %) alhaisempaa alv-kantaa tai myöntää kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien luovutuksille vapautuksia, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen, koskee kaikkia jäsenvaltioita, jotta ne voisivat yhdenmukaistaa tällä hetkellä voimassa olevat sähköisten julkaisujen alv-kannat painettujen julkaisujen alv-kantojen kanssa.

2016/0374 (CNS)

Ehdotus

NEUVOSTON DIREKTIIVI

direktiivin 2006/112/EY muuttamisesta kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien arvonlisäverokantojen osalta

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 113 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon[5],

ottaa huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon[6],

noudattaa erityistä lainsäätämisjärjestystä,

sekä katsoo seuraavaa:

1) Neuvoston direktiivissä 2006/112/EY[7] säädetään, että jäsenvaltiot voivat soveltaa alennettuja arvonlisäverokantoja kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleviin julkaisuihin. Alennettua arvonlisäverokantaa ei kuitenkaan voida soveltaa sähköisesti luovutettuihin julkaisuihin, joiden verotuksessa on sovellettava yleistä arvonlisäverokantaa.

2) Komission digitaalisten sisämarkkinoiden strategian[8] mukaisesti ja sähköisen kaupan teknisen kehityksen huomioon ottamiseksi jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus yhdenmukaistaa sähköisesti luovutettavien julkaisujen arvonlisäverokannat ja myöntää alhaisemmat arvonlisäverokannat kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleville julkaisuille.

3) Arvonlisäverotusta koskevassa toimintasuunnitelmassa[9] komissio totesi, että sähköisesti luovutettaville julkaisuille olisi myönnettävä sama edullinen arvonlisäverokohtelu kuin kaikenlaisilla fyysisillä alustoilla oleville julkaisuille. Tämän tavoitteen saavuttamiseksi kaikkien jäsenvaltioiden olisi voitava soveltaa kirjoihin, sanomalehtiin ja aikakauslehtiin joko alennettua arvonlisäverokantaa tai alempaa alennettua arvonlisäverokantaa ja myöntää vapautuksia, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen.

4) Kaikkien sähköisesti luovutettavien palvelujen alv on kannettu 1. tammikuuta 2015 alkaen hankkijan sijoittautumisjäsenvaltiossa. Määräpaikkaan perustuvan periaatteen noudattamisen vuoksi ei enää ole tarpeen soveltaa yleistä verokantaa sähköisesti

---

5 EUVL C , , s. .

6 EUVL C , , s. .

7 Neuvoston direktiivi 2006/112/EY, annettu 28 päivänä marraskuuta 2006, yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä (EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1).

8 COM(2015) 0192 final.

9 COM(2016) 148 final.

luovutettaviin julkaisuihin sisämarkkinoiden toteutumisen ja toiminnan varmistamiseksi ja kilpailun vääristymisen estämiseksi.

5) Jotta alennettuja arvonlisäverokantoja ei sovellettaisi laajalti audiovisuaaliseen sisältöön, jäsenvaltioille olisi annettava mahdollisuus soveltaa alennettua verokantaa kirjoihin, sanomalehtiin ja aikakauslehtiin ainoastaan, jos nämä joko kaikenlaisella fyysisellä alustalla olevat tai sähköisesti luovutettavat julkaisut eivät sisällä kokonaan tai pääasiallisesti musiikki- tai videosisältöä.

6) Jäsenvaltioille olisi annettava harkintavalta julkaisuihin sovellettavien arvonlisäverokantojen vahvistamisessa ja alennettujen arvonlisäverokantojen soveltamisalan rajoittamisessa.

7) Sen vuoksi direktiiviä 2006/112/EY olisi muutettava,

ON ANTANUT TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 2006/112/EY seuraavasti:

1) Korvataan 98 artiklan 2 kohdan toinen alakohta seuraavasti:

”Alennettuja verokantoja ei sovelleta sähköisesti suoritettaviin palveluihin, lukuun ottamatta liitteessä III olevan 6 kohdan soveltamisalaan kuuluvia suorituksia ja luovutuksia.”

2) Lisätään 99 artiklaan 3 kohta seuraavasti:

”3. Poiketen siitä, mitä 1 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat soveltaa tässä artiklassa säädettyä vähimmäisarvoa alhaisempia alennettuja verokantoja tai myöntää liitteessä III olevassa 6 kohdassa tarkoitetuille tavaroille ja palveluille vapautuksia, jotka oikeuttavat edeltävässä vaiheessa maksetun arvonlisäveron vähentämiseen.”

3) Korvataan liitteessä III oleva 6 kohta seuraavasti:

”6) kirjojen, sanomalehtien ja aikakauslehtien luovutus, mukaan lukien kirjastolainaus, ei kuitenkaan kokonaan tai pääasiassa mainontaan tarkoitettujen julkaisujen luovutus eikä kokonaan tai pääasiassa musiikki- tai videosisältöä sisältävien julkaisujen luovutus;”

2 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

3 artikla

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja